

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی نظام های بین المللی رتبه بندی دانشگاه ها و مراکز آموزش عالی

محل انتشار:

فصلنامه رهیافت، دوره 22، شماره 50 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

مهدی پاکزاد - عضو هیئت علمی و مدیر گروه علم سنجی، مرکز تحقیقات سیاست علمی کشور

آرمان خالدي - کارشناسی ارشد مدیریت تکنولوژی، دانشگاه علامه طباطبایی

مهتاب تیموری - دانشجوی کارشناسی ارشد کتابداری و اطلاع رسانی، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

رتبه بندی دانشگاه ها و مراکز آموزش عالی به منظور نشان دادن جایگاه رقابتی آنها در تمامی حوزه ها و یا در موضوع های خاص بوجود آمده است. اولین رتبه بندی بین المللی دانشگاه ها در سال ۲۰۰۳ توسط دانشگاه شانگهای جیاتانگ چین و به منظور بررسی وضعیت دانشگاه های این کشور در مقایسه با دانشگاه های فعال در سطح بین المللی منتشر شد. با توجه به استقبال گسترده از نتایج حاصل از این رتبه بندی، در سال های بعد سازمان های مختلف با اهداف متعددی نسبت به انتشار لیست های دسته بندی شده از دانشگاه ها و مراکز آموزش عالی اقدام کردند. نتایج رتبه بندی دانشگاه ها علاوه بر کمک به دانشجویان در زمینه انتخاب مرکز آموزشی مناسب، برای ذینفعان خارج از دانشگاه نیز مزایای زیادی دارد که از آن جمله می توان به تسهیل فرایند استخدام نیروی کار توسط سازمان های استخدام کننده اشاره کرد. همچنین رتبه بندی دانشگاه ها باعث ارتقاء کیفیت آموزش عالی و پژوهش، بهبود وضعیت تولید، گردآوری و پردازش اطلاعات در نظام آموزش عالی می شود. بررسی ها نشان می دهد نظام های بین المللی رتبه بندی دانشگاه ها از لحاظ تمرکز، شیوه جمع آوری داده ها، قلمرو زمانی و نحوه ارائه نتایج با همدیگر متفاوت می باشند. هدف مقاله حاضر معرفی متدولوژی نظام های معتبر رتبه بندی و مقایسه تطبیقی آنها با بهره گیری از معیارهای ذکر شده است.

کلمات کلیدی:

رتبه بندی، نظام، دانشگاه ها و مراکز آموزش عالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1707433>

